

خوش‌رویی

خوش‌رویی برخورد خوب با اطرافیان است. از آن به مناسبت در بابهای حج، تجارت، نکاح و قضاء سخن گفته‌اند.

فهرست مندرجات

- ۱ - معنی خوش‌رویی
- ۲ - احکام خوش‌رویی
- ۳ - پانویس
- ۴ - منبع

معنی خوش‌رویی

خوش‌رویی همان **گشاده رویی** است.

احکام خوش‌رویی

خوش‌رویی با **مردم**، بویژه در برخورد با **برادران دینی** [۱] [۲] و نیز هنگام برآوردن **حاجت مؤمن**؛ [۳] همچنین خوش رویی **کاسب** در برخورد با **مشتریان**، [۴] **مستحب** است. مستحب است **شوهر** در **نقعه**، خوش رویی و دیگر وظایف خانوادگی بین **همسران** خود **مساوات** را رعایت کند. [۵]
در **وجوب** یا **استحباب** رعایت **تساوی** در نگاه، **سلام**، خوش رویی و مانند آن بین دو طرف **دعوا** بر **قاضی**، اختلاف است. قول به **وجوب** منسوب به **مشهور** است. [۶] [۷]

پانویس

- ↑ حرعاملی، محمد بن حسن، وسائل الشیعة، ج۱۲، ص۱۶۰.
- ↑ التحفة السنیة، ص۲۲۰.
- ↑ التحفة السنیة ص۲۳۷.
- ↑ نجفی جواهری، محمد حسن، جواهر الکلام، ج۲۲، ص۴۵۶.
- ↑ نجفی جواهری، محمد بن حسن، جواهر الکلام، ج۳۱، ص۱۸۲.
- ↑ نجفی جواهری، محمد بن حسن، جواهر الکلام، ج۴۰، ص۱۳۹-۱۴۰.
- ↑ اسس القضاء و الشهادة، ص۱۱۸.

منبع

فرهنگ فقه مطابق مذهب اهل بیت علیهم السلام، ج۳، ص۵۲۹.